

DRAGOTIN KETTE

Dragotin Kette je bil slovenski pesnik in predstavnik moderne ali nove romantike. Rodil se je 19. januarja 1876 v Premu pri Ilirski Bistrici, kjer je bil oče učitelj. Mama mu je umrla, ko ni še niti dopolnil 5 let.

Osnovno šolo je obiskoval v Zagorju in v Ljubljani, kamor se je jeseni 1888. leta tudi vpisal na gimnazijo. Po končanem 2. razredu se je na očetovo željo prepisal na učiteljsko. Leta 1891 mu je umrl oče. Od takrat naprej je živel v slabih življenjskih razmerah. Zapustil je učiteljsko in se zopet vpisal v 3. razred gimnazije. Tu je bil dejaven član skrivnega dijaškega literarnega društva Zadruga. Družil se je z ostalimi predstavniki moderne, zlasti z Ivanom Cankarjem, pa tudi z Župančičem in Murnom. Zaradi satiričnih verzov v pesmi *Naš mesija*, ki so se nanašali na škofa Jakoba Missio je bil v 5. razredu kaznovan s plačevanjem šolnine katere pa ni zmogel. Leta 1895, po končanem 6. razredu je bil zaradi tega izključen iz šole. Zadnja razreda gimnazije je obiskoval v Novem mestu in ju tudi uspešno zaključil.

Čas, ki ga je Kette preživel v Novem mestu je bil zanj zelo ustvarjalno ploden, saj je takrat napisal številne ljubezenske pesmi, za katere mu je bila navdih novomeška lepotica Angela Smola. Ena najlepših pesmi iz tega časa je podoknica *Na trgu*. Rad je imel ljudsko pesem, Prešerna in ruske romantike.

Pesmi je objavljajal od leta 1896 v Ljubljanskem zvonu, spise za otroke v Angelčku in Vrtcu, krajše proze pa v Slovincu. S svojimi pesmimi je sodeloval tudi pri zagrebški reviji Nova nada. Vse pesmi je objavljajal pod psevdonimi, kot so npr. Mihael Mihajlov, Zvonislav, Zor.

Po maturi konec septembra 1898 je moral k vojakom v Trst, kasneje pa je nameraval oditi na Dunaj in tam študirati pravo. Januarja 1899 se je na vojaških vajah prehladil in hudo zbolel, zato so ga dva meseca kasneje odpustili iz vojske. Iz tržaške bolnišnice se je zatekel v ljubljansko Cukrarno k prijatelju Josipu Murnu in njegovi gospodinjji Polonci Kalanovi. Tu je 26. aprila 1899 zaradi jetike umrl. Star je bil komaj 23 let.

Cankar in Župančič sta Ketteja označevala kot genialno, najbolj vsestransko, zrelo in globoko osebo v četverici društva Zadruga.

Dragotin Kette je večji del svoje umetniške pozornosti posvečal ljubezenskim, satiričnim in razmišljajočim sonetom. Dokaj zgodaj je v tej obliki že izrazil razočaranje nad življenjem v pesmi *Na otčevem grobu*. Prešernovsko usodno razmerje z Angelo Smola je izrazil v pesmi *Zakaj sem bil v kapiteljnu*, ter v ciklusih *Slovo*, *Spomini*, *Tiha noč*, *Črna noč* in *Adrija*.

Pesnikove značilne pripovedne pesmi s tiste, ki govorijo o njegovi povezanosti z naravo in življenjski osamljenosti ter tudi tiste, ki pripovedujejo o Novem mestu in tamkajšnjem življenju. Take pesmi so *Noč na poljani*, *Melanholične misli*, *Podgorska svetnica*, *Pijanec*.

Pomembne so tudi črtice ali okvirne novele, pisane v realistično-impresionističnem slogu. Sem spadajo *Ob smrti očetovi*, *Ob Savi*, *Sončnik in dežnik*, *Zimska romanca*.

Kette spada med boljše slovenske avtorje mladinske proze in poezije. Napisal je več basni in pravljic v preprostem slogu in jeziku. Ena najbolj znanih je *Pravljica o šivilji in škarjicah*, ki je bila prevedena tudi v jezike drugih južnoslovanskih narodov, v druge jezike pa so prevedene tudi številne ostale Kettejeve pesmi.

Dragotin Kette ni dočakal zbirke svojih pesmi, temveč jih je kasneje leta 1900 objavil Anton Aškerc pod naslovom *Poezije*.

Časovni trak

Dragotin Kette

19.1.1876	Rojstvo v Premu pri Ilirski Bistrici
1881	Smrt mame
80. leta 19. stol.	Obiskovanje osnovne šole v Zagorju in Ljubljani
1888	Vpis na gimnazijo v Ljubljani
1890	Prepis na učiteljske
1891	Smrt očeta
1891	Vpis v 3. razred gimnazije
1891 - 1895	Dejaven član dijaškega društva Zadruga
1894	Kaznovan zaradi satiričnih verzov o škofu Jakobu Missii
1895	Zaradi neplačevanja šolnine izključen iz šole
1896	Začetek objavljanja del v revijah (Ljubljanski zvon,...)
1896 - 1898	Obiskovanje zadnjih dveh razredov gimnazije v NM
1898, september	Matura
1898	Začetek vojaščine v Trstu
1899, januar	Na vojaških vajah se prehladi in hudo zboli
1899, marec	Zaradi bolezni ga odpustijo iz vojske
26.4.1899	V ljubljanski Cukrarni umre zaradi jetike

1900	Anton Aškerc objavi zbirko Kettejevih del, pod naslovom <i>Poezije</i>
-------------	--